

Äventyret på den moçambikiska landsbygden

Innan avresa

Jag sökte MFS av flera anledningar! Att få chansen att göra kandidatexamensarbetet utomlands i en ny kultur och att få sätta sina teoretiska kunskaper i praktiken var väldigt lockande för mig. Under utbildningens gång pratas det en hel del om hållbar utveckling, genom att få se hur det kan gå till i verkligheten och kunna bidra till just det var även det en anledning till att jag sökte MFS. Wilma Diaz Hjelm, som jag utförde studien med, berättade om möjligheten att söka MFS och inspirerade mig att åka vilket jag är väldigt tacksam för! Äventyret och att utmana mig själv att åka utomlands i två månader var även det uppmuntrande faktorer. Vi började undersöka våra möjligheter i Sydamerika då vi båda pratar en del spanska, men vi hade ingen större lycka med vare sig handledare eller samarbetsorganisationer. Genom att gå på MFS info-möten kom vi i kontakt med organisationen Projekt Vita, som vi båda fastnade för direkt när koordinatören Sara Flygar berättade om sitt MFS i Moçambique tillsammans med Project Vita, där hon nu också jobbar. Vi hade några zoommöten och kom fram till vad vi ville göra för projekt och att vi skulle skicka in en MFS ansökan om att testa ett kollektivt ägt solcellssystem på landsbygden i Moçambique! När vi väl fått reda på att vi fått stipendiet var det bara att sätta i gång med förberedelserna. Vi bokade flygbiljetter och vaccinerade oss mot en hel del (Rabies, Meningokocker, Gula febern, hämtade ut Malaria, Kolera & Tyfoid tabletter, samt Hepatit A & B om man inte hade det sedan innan, samt Covid-19) ganska direkt i januari efter beskedet. Cirka en månad innan började vi ansöka om visum men det hade kunnat göras tidigare så länge man inte lämnar in passet för stämpling för tidigt! Det var en del turer fram och tillbaka till ambassaden innan det blev klart men efter det var vi i princip resklara! Från vår kontaktperson, Michel Olofsson, hörde vi att man kunde klara sig rätt långt på en del spanska, då de flesta talar portugisiska i Moçambique, så ingen språkkurs behövdes. Däremot gick vi kursen interkulturell kompetens vilket gav lite insikt hur det är att möta en ny kultur samt en hel del tips om personlig utveckling.

Ankomst

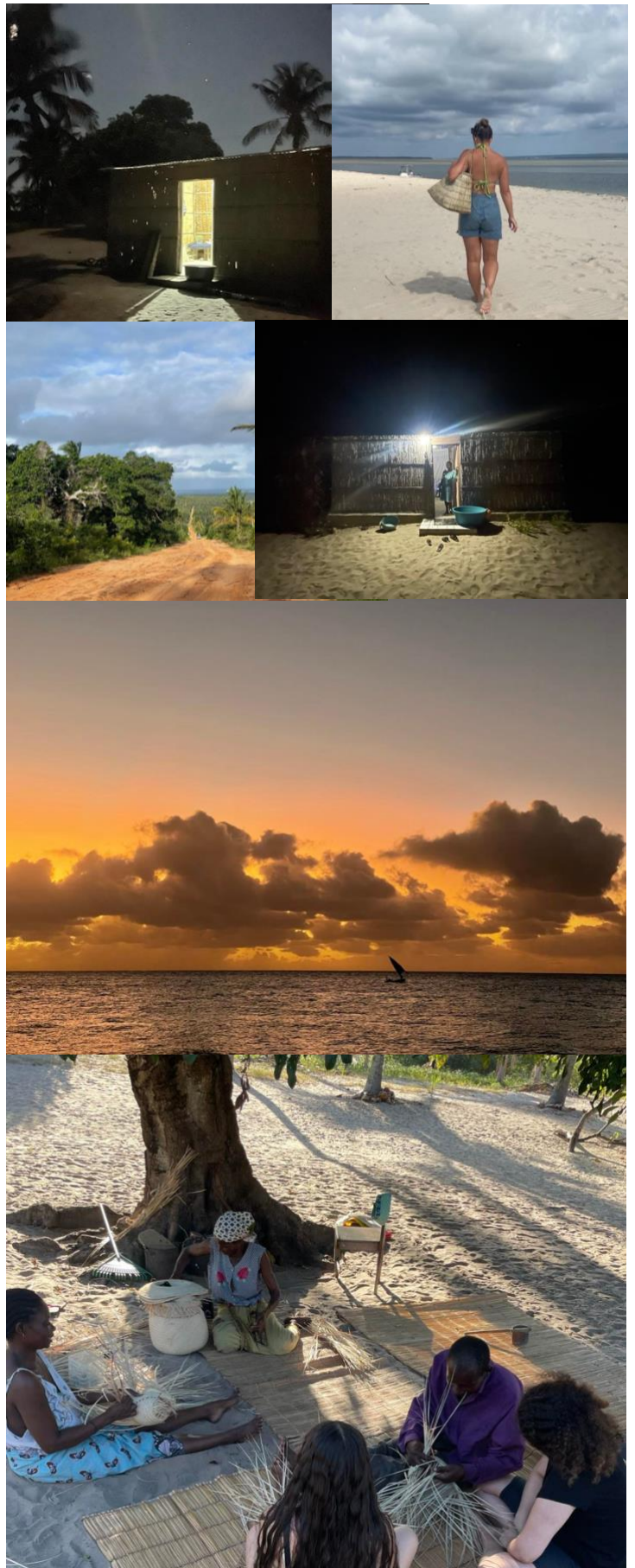
Vi valde själva när vi skulle åka ner, det som passade med kurserna var att åka direkt efter tenta-P i mars. Vi blev upphämtade på flygplatsen av vår kontaktperson Michel Olofsson som vi hade kontakt med innan och under resan, då vi även bodde hos under vårt projekt i Moçambique. Eftersom vi utformade projektet till mestadels själva, med hjälp av Projekt Vita och vår handledare Anders Malmqvist, kunde vi i princip börja direkt när vi kom ner med att undersöka och lokalisera material för att kunna bygga prototypen och hitta lämpliga hushåll som kunde delta i studien. Jag skulle säga att vi var i fält under hela vår MFS period i Moçambique då den största delen av arbetet bestod av att sätta upp en prototyp samt intervjuer av de deltagande kvinnorna, samtidigt som vi skrev på rapporten.

Ekonomi & Boende

Det största utgifterna var det som nämndes under förberedelser, var vaccin och flygbiljetter! Som nämnt ordnade vår kontaktperson vårt boende samt var stor del av utförande av projektet då han har stor kunskap utveckling på landsbygden samt är en del av lokalbefolkningen. Vi blev försedda med varsin Bungalow ca 30 m från stranden i byn Linga Linga, på en udde i södra Moçambique. Det fanns det man behöver i boendet, myggnät, vattentoalett, dusch (dock lite kallt ibland när det började bli "vinter"), samt ingick det tvätt och frukost! Boendet kostade 7600 kr/månad. Vi valde även att ha en kock på vardagarna som gjorde väldigt god lokal mat för 70 kr/middag.

Projektet

Syftet med vårt projekt var att undersöka möjligheten till ett kollektivt solcellssystem för några hushåll på landsbygden, främst socialt och ekonomiskt. Eftersom resultatet var lovande finns det möjlighet att undersöka hur det skulle realiserats och utvecklas ytterligare. Något som jag absolut skulle vilja ta vidare är att fortsätta vara delaktig i Project Vita som vi fick en hel del insikt i efter att ha samarbetat med dem under hela studien. Vår kontaktperson, Michel Olofsson, var ett stöd på flera sätt och en stor tillgång med kunskap och tips för att ge oss en väg in i det moçambikiska samhället. Våra dagar kunde variera en del men ofta var det en blandning av något praktiskt i byn, åka in till någon av de närmaste städerna och skriva på rapporten. Sen försökte vi ofta klämma in lite strandtid eller träning någon gång under dagen. Man kan säga att vi levde med solen som klocka, då det ofta var både tidiga morgnar och kvällar. I slutet av projektet hade vi en slutpresentation på zoom dit vi bjöd in de från Project Vita som kunde vara med för att höra om vårt projekt!

Staden och landet

Moçambique är det tredje fattigaste landet i världen vilket märks en del på infrastruktur samt hur befolkningen i landet lever. Trots det anlände vi till ett varmt land med fantastisk natur. Människorna i landet var väldigt snälla och välkomnande vart vi än kom samt intresserade av vart vi kom från och vad vi gjorde där. Ute på landsbygden märktes gästvänligheten ytterligare där vi fick ta del av vardagslivet och lära känna lokalbefolkningen som gärna lärde oss deras kultur och språk samt var intresserade av vår kunskap. Den största skillnaden mellan kulturer skulle jag säga är tidsuppfattningen. Det är inte samma punktlighet som i Sverige och man måste lära sig ta det lite mañana mañana! Annars var det en väldigt härlig stämning i byn där alla hälsar på alla med ett leende vilket var väldigt trevligt!

Fritid och aktiviteter

På fritiden ville vi uppleva den kultur som fanns i området vilket ledde till att vi besökte en hel del personers hem där vi fick lära oss baka över öppen eld, fläta korgar, göra honung, gå på fest vid kiosker som blev barer, laga mat och gå på det lokala fotbollslagets matcher. Utöver det var vi en hel del på stranden både för promenader och häng då den ligger extremt nära boendet. Vi tog även en helg i surf och dykstadens Tofo som ligger ca 2 h bort!

Hållbarhet

Att ta sig från Sverige till Moçambique blev en lång flygresor i sig. Eftersom Moçambique har begränsad infrastruktur är bil i princip det enda alternativet för att ta sig fram i landet. Det finns möjligheter till att åka lokala bussar men det är inte alltid helt pålitliga samt verkar utan tidtabell. Transport aspekten är därför inte den hållbaraste, dock så utförde vi vårt fältarbete i byn där vi bodde och när vi behövde åka bil var det främst för att samla material till prototypen vilket minskade behovet av transport. Förutom transport aspekten skulle jag kalla livsstilen och vardagsrutinen på den moçambikiska landsbygden för hållbar! Det vi åt var närproducerat, elen kom från solceller, samt vi fick möjlighet att stötta den lokalbefolkningen och byns utveckling.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Om ni har chansen, ta den och åk på MFS! Välj ett projekt som du tror på och hitta en organisation som ni trivs med för att få ut så mycket av samarbetet som möjligt. När vi sökte om stipendiet var det fortfarande saker som var oklart, men allt löste sig och klarnade tills vi landade i Moçambique. Glöm inte heller ta vara på tiden och njut av äventyret!

